

**UCHWAŁA NR 14
RADY DYDAKTYCZNEJ DLA KIERUNKÓW STUDIÓW
HISTORIA, HISTORIA I KULTURA ŻYDÓW**

z dnia 30 czerwca 2021 r.

**w sprawie koncepcji kształcenia na projektowanym kierunku Global history
and anthropology**

Na podstawie § 68 ust. 2 Statutu Uniwersytetu Warszawskiego (Monitor UW z 2019 r. poz. 190) Rada Dydaktyczna dla kierunków studiów Historia, Historia i kultura Żydów postanawia, co następuje:

§ 1

Rada Dydaktyczna postanawia przyjąć koncepcję kształcenia na projektowanym kierunku Global history and anthropology, który stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Upoważnia się Kierownika Jednostki Dydaktycznej do skierowania koncepcji kształcenia na projektowanym kierunku Global history and anthropology do Uniwersyteckiej Rady ds. Kształcenia do dalszego procedowania.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Dydaktycznej: *P. Szlanta*

Załącznik nr 1

do uchwały nr 14 Rady Dydaktycznej dla kierunków studiów Historia,
Historia i kultura Żydów z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie koncepcji kształcenia na
projektowanym kierunku Global history and anthropology

OPIS KONCEPCJI KSZTAŁCENIA

NA KIERUNKU ...Global history and anthropology.....

(proszę podać proponowaną nazwę kierunku studiów)

PODSTAWOWE DANE O PROJEKTOWANYM KIERUNKU STUDIÓW

1. POZIOM KSZTAŁCENIA:

..... **studia drugiego stopnia**

(studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia, jednolite studia magisterskie)

2. PROFIL KSZTAŁCENIA:

3.

..... **ogólnoakademicki**

..(ogólnoakademicki, praktyczny)

4. FORMA STUDIÓW:..... **studia
stacjonarne**

(studia stacjonarne, studia niestacjonarne wieczorowe, studia niestacjonarne zaoczne)

5. WNIOSKODAWCA:

..... **Rada Dydaktyczna Wydziału Historii**

6. PLANOWANY TERMIN URUCHOMIENIA STUDIÓW:

..... **semestr zimowy roku akademickiego 2022/2023**

(proszę wskazać semestr i rok akademicki)

7. PLANOWANA MINIMALNA LICZBA STUDENTÓW NA PIERWSZYM ROKU STUDIÓW:

..... **8** ... (po zakończeniu finansowania z programu IDUB rozważamy rekrutację co dwa lata w przypadku mniejszego niż obecnie zakładane zainteresowania studentów)

8. PLANOWANA MAKSYMALNA LICZBA STUDENTÓW NA PIERWSZYM ROKU

STUDIÓW : **24**

9. PROPONOWANA JEDNOSTKA DYDAKTYCZNA, KTÓRA MA ORGANIZOWAĆ
KSZTAŁCENIE NA PROJEKTOWANYM KIERUNKU STUDIÓW:

..... **Wydział
Historii**

(proszę podać nazwę istniejącej lub projektowanej jednostki dydaktycznej)

KONCEPCJA KSZTAŁCENIA

1. Koncepcja i cele kształcenia, ich związek ze strategią uczelni oraz prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których projektowany kierunek studiów zostanie przyporządkowany – **profil ogólnoakademicki**. Sylwetka absolwenta – opis kompetencji i uprawnień zawodowych uzyskiwanych po ukończeniu studiów na projektowanym kierunku studiów.

Trwająca obecnie pandemia oraz kryzys klimatyczny uświadomiły szerokiej opinii publicznej w stopniu większym, niż miało to miejsce dotąd, że wydarzenia i procesy występujące w jednym zakątku świata mają bezpośredni wpływ na życie ludzi na odległych kontynentach. Dla historyków nie jest to rzecz nowa, gdyż od dziesięcioleci toczono dyskusje nad wpływem przywleczonej z Chin Czarnej Śmierci na narodziny kapitalizmu w Europie XIV wieku, czy też nad wpływem tzw. wymiany kolumbijskiej (*Columbian exchange*) na radykalne zmiany populacyjne i nową geografie upraw, zaistniałe na obszarach Nowego i Starego Świata w XVI i XVII w. (łącznie z głośną dyskusją na temat możliwości datowania antropocenu na początek XVII w., toczoną w 2015 r. m.in. na łamach czasopisma *Nature*). Niemniej bieżące wydarzenia i procesy dają dodatkowy impuls, by „wyjrzeć poza opłotki” i patrzeć na wydarzenia i procesy nie tylko w granicach jednego państwa czy narodu, czy nawet w granicach jednego kontynentu, ale w perspektywie całego globu.

Projektowany kierunek studiów zostanie przyporządkowany do dyscypliny historia jako dyscypliny wiodącej (60%) oraz do dyscypliny nauki o kulturze i religii (40%). Dyscypliny te nie podlegały dotąd ewaluacji, natomiast w wyniku parametryzacji przeprowadzonej w 2017 r. wydziały Historyczny oraz „Artes Liberales”, na których koncentrowały się badania w zakresie wymienionych dyscyplin, uzyskały odpowiednio oceny A oraz A+. Wśród zatrudnionych na UW pracowników naukowych, specjalizujących się w ww. dyscyplinach, znajdujemy badaczy o istotnym dorobku dotyczącym nie tylko Polski i Europy, ale też odległych obszarów od Wschodniej Syberii, Chin i Filipin poprzez Azję Centralną, Kaukaz, kraje Bliskiego Wschodu i główne regiony Afryki, po Amerykę Środkową i Peru. Otrzymują oni regularnie granty NCN i coraz częściej granty zagraniczne i międzynarodowe (w tym ERC), a ich publikacje ukazują się w wysoko cytowanych i punktowanych czasopismach zagranicznych oraz w wydawnictwach poziomu II listy ministerialnej (m.in. OUP, CUP, Routledge i Brill). Wielokrotnie otrzymywali prestiżowe nagrody (m.in. Nagrody Prezesa Rady Ministrów). Studenci planowanych studiów będą też mogli korzystać z potencjału kadrowego UW w zakresie nauczania języków i kultur krajów Azji i Afryki, prowadzonego zwłaszcza na Wydziale Orientalistycznym (w tym w Szkole Języków Wschodnich powstałej przy SEW i obecnie otwartej dla wszystkich zainteresowanych studentów UW), gdzie obok popularnych języków Azji i Afryki (np. chiński, japoński, turecki, perski, arabski, amharski, suahili czy hausa), prowadzone są też badania nad językami mniej znanymi, jak np. mandżurski, tybetański czy dialekty turecko-kipczackie. Otwarcie proponowanego angielskojęzycznego kierunku studiów wpisuje się w takie cele strategii uczelni, jak umocnienie pozycji UW w Polsce i Europie Środkowej oraz jego międzynarodowej rozpoznawalności, zwiększenie mobilności zarówno pracowników, jak i studentów, oraz przygotowanie absolwentów do lepszego funkcjonowania w globalizującym się świecie.

Program studiów będzie łączył perspektywę makro i mikro – z jednej strony refleksję metodologiczną z odwołaniem do antropologii historycznej, studiów nad wczesną globalizacją, kreolizacją, modelami konsumpcji i krążeniem towarów, studiów

postkolonialnych, zagadnień związanych z orientalizmem i tzw. *subaltern studies*, omawianych na zajęciach typu konwersatoryjnego, z drugiej zaś uczenie studentów analizy tekstu poprzez wspólne czytanie źródeł historycznych na ćwiczeniach warsztatowych, jak również spojrzenie na zmiany globalizacyjne z perspektywy „peryferii”, osób i grup nieuprzywilejowanych, i małych wspólnot etnicznych. Wszyscy studenci będą uczęszczać na seminarium dyplomowe, prowadzone wspólnie przez historyka i antropologa, gdzie będą się uczyć badania tych samych problemów bądź tematyki poprzez użycie metod stosowanych w tych dwóch naukach, jak również przedstawiać pod dyskusję wyniki swych badań indywidualnych, prowadzonych pod kierunkiem tutorów wybranych spośród kadry naukowo-dydaktycznej (podobnie jak w kolegium MISH). Tutor – będący specjalistą w dziedzinie, w której student pragnąłby prowadzić badania, pełniłby rolę przewodnika naukowego, mógłby też (ale nie musiał) pełnić funkcję promotora pracy magisterskiej. W ramach stałych modułów student uczęszczać będzie na zajęcia poświęcone wybranym regionom świata w ujęciu porównawczym (np. powstanie nacjonalizmów w wybranych krajach Europy i Azji; państwo a grupa plemienna/klan na przykładzie Kaukazu i Afryki transsaharyjskiej; rewolucje chłopskie w Europie Wschodniej i Ameryce Łacińskiej, etc.), jak również poświęcone zjawiskom i procesom o charakterze uniwersalnym i transregionalnym (np. tworzenie się i funkcjonowanie wielkich imperiów; religia w skali globalnej; niewolnictwo i poddaństwo; percepcja rasy i płci; przemiany instytucji państwa w skali globalnej; rewolucja przemysłowa; migracja zarobkowa). W programie studiów znajdzie się też moduł teoretyczny, służący poszerzeniu wiedzy z zakresu metodologii historii i antropologii kulturowej (w tym zajęcia wyrównawcze dla studentów, którzy ukończyli studia licencjackie w innych dyscyplinach), jak również obejmujący zajęcia poświęcone podstawom teoretycznym historii globalnej (główne dyskursy historiograficzne o procesie globalnej transformacji; alternatywne dyskursy globalności i globalne historie, etc.). Integracji studentów służyłby też coroczny objazd naukowy, rozwijający umiejętności analizy źródeł niepisanych i realizowany na obszarach transgranicznych, charakteryzujących się występowaniem różnych kultur i przynależących –dawniej lub dziś– do różnych organizmów państwowych. W celu pogłębienia kompetencji służących do badania wybranego obszaru i tematyki, którym poświęcona będzie praca magisterska, student –po konsultacji z tutorem– część programu realizowałby indywidualnie w ramach specjalistycznych zajęć oferowanych przez różne jednostki UW, w tym rzecz jasna Wydział Historii oraz Wydział Nauk o Kulturze i Sztuce. Doskonaliłby także umiejętność pisania tekstów naukowych w języku angielskim (ćwiczenia z *academic writing*) oraz poszerzał znajomość języków obcych dzięki dodatkowym godzinom lektoratów z innego języka niż język angielski.

Studia adresowane są do absolwentów studiów licencjackich na kierunkach humanistycznych i społecznych, dysponujących dobrą znajomością języka angielskiego, pozwalającą na realizację programu studiów w tym języku. Program otwarty jest dla studentów polskich i zagranicznych, zarówno z krajów Unii Europejskiej, jak i spoza niej. Różnorodność studentów w zakresie pochodzenia i wcześniej zdobytych doświadczeń będzie sama w sobie atutem projektowanych studiów, poprzez codzienną współpracę studenci będą się bowiem uczyć różnych perspektyw poznawczych i tradycji. Projekty dyplomowe studentów będą miały charakter oryginalnych badań monograficznych, realizowanych pod kierunkiem promotora. Przewidujemy też włączanie studentów w badania zespołowe oraz angażowanie ich w życie naukowe poprzez udział w zebraniach naukowych i konferencjach, a także współautorstwo i autorstwo publikacji naukowych i popularnonaukowych.

Absolwenci kierunku Global History and Anthropology uzyskają znajomość narzędzi warsztatu badawczego historyka i antropologa kulturowego. Potrafią przeprowadzić krytykę źródeł historycznych, prowadzić etnograficzne badania jakościowe, w tym wywiady i obserwację uczestniczącą, a także posiadają umiejętność integracji metod badawczych właściwych dla historii i antropologii kulturowej. Poznają zróżnicowanie kulturowe i etniczne świata od schyłku średniowiecza po czasy współczesne, będą rozumieć procesy globalizacji w długiej perspektywie czasowej i poznają zasadnicze wątki dyskusji nad ich przebiegiem. Zdobędą też specjalistyczną wiedzę o dziejach i kulturze wybranego przez siebie obszaru na szerokim tle porównawczym. Absolwenci będą mogli ubiegać się o przyjęcie na studia doktoranckie w Polsce i za granicą, w zakresie historii, antropologii kulturowej, tzw. *area studies* i studiów społecznych, jak również w programach o charakterze interdyscyplinarnym. Znajdą zatrudnienie w instytucjach badawczych i ciałach eksperckich, w instytucjach kultury i oświaty, zdobyte przez nich kompetencje będą również przydatne do pracy w samorządach, organizacjach pozarządowych, instytucjach europejskich i międzynarodowych, oraz w mediach. Proponowane limity przyjęć (odpowiednio 8 i 24) wynikają ze względów pragmatycznych: z jednej strony nieopłacalności podjęcia wysiłku logistyczno-dydaktycznego przy zbyt małej liczbie zainteresowanych kandydatów, z drugiej zaś konieczności stworzenia dodatkowych grup seminaryjno-ćwiczeniowych przy większej liczbie studentów. Ponadto, oczekując od kandydatów wysokich kompetencji ogólnych, które rokowałyby ukończenie studiów, pragniemy prowadzić selektywną rekrutację poprzez rozmowy kwalifikacyjne.

2. Uzasadnienie utworzenia nowego kierunku studiów odnoszące się do dotychczasowej oferty studiów Uniwersytetu Warszawskiego oraz doświadczeń innych uczelni krajowych i zagranicznych.

Na Uniwersytecie Warszawskim studia na kierunku historia prowadzone są na Wydziale Historii, a studia na kierunku etnologia na Wydziale Nauk o Kulturze i Sztuce. Ponadto badania nad historią i kulturą poszczególnych krajów, zwłaszcza pozaeuropejskich, prowadzone są na Wydziale Orientalistycznym, Wydziale „Artes Liberales”, Wydziale Neofilologii, Wydziale Geografii i Studiów Regionalnych, w Instytucie Ameryki i Europy oraz w kilku innych jednostkach UW. Kontekst globalny jest coraz silniej obecny w studiach i badaniach nad kulturą Europy Środkowo-Wschodniej oraz Wschodniej, prowadzonych m.in. na Wydziale „Artes Liberales”, na Wydziale Lingwistyki Stosowanej, w Studium Europy Wschodniej przy Wydziale Orientalistycznym i w Instytucie Kultury Polskiej na Wydziale Polonistyki.

Celem stworzenia nowego kierunku jest większe zintegrowanie nauczania historii i kultury krajów pozaeuropejskich z nauczaniem historii i kultury Polski i Europy oraz zatarcie barier między dominującym nurtem badań historycznych, skoncentrowanym na dziejach Europy i ekspansji Zachodu, a badaniem regionów pozaeuropejskich, wciąż w dużej mierze traktowanych jako egzotyczne i relegowanych do zakresu badań „obszarowych” (np. orientalistycznych). W dobie globalizacji podział ten staje się coraz bardziej anachroniczny, a w czołowych zagranicznych ośrodkach naukowych można zaobserwować proces integracji badań i nauczania dziejów krajów pozaeuropejskich i europejskich w ramach historii globalnej, najszybciej rozwijającej się dziś dziedziny historiografii. Jej adepci poszukują nieoczywistych powiązań, wspólnych historii i alternatywnych wizji współczesnego świata, przy czym w odróżnieniu od takich wcześniejszych badaczy jak F. Braudel, M. Małowist, I. Wallerstein, czy W. McNeill, którzy zainteresowanie światem pozaeuropejskim łączyli z postrzeganiem świata poprzez paradygmat tryumfu zachodniej modernizacji, dla adeptów historii globalnej (np. K. Pomeranz, V. Lieberman, S. Subrahmanyam, N. Di Cosmo) paradygmat ten jest znacznie mniej oczywisty.

Historycy mogą też w tym względzie czerpać z doświadczeń antropologii kulturowej, w której światy europejski i pozaeuropejski nie są już dziś traktowane jako rozłączne, a pozaeuropejskie punkty widzenia i sposoby rozumienia rzeczywistości stają się punktem odniesienia i podstawą do budowania teorii. Ponadto, choć wiele krajów nieeuropejskich ma kulturę piśmienną starszą niż kraje Europy, a stereotyp o „niehistoryczności” kultur pozaeuropejskich został już dawno odrzucony, metody rozwinięte przez etnologów przy badaniu społeczności nieużywających pisma są niezwykle przydatne dla historyków badających kultury przed- i pozapiśmienne, zarówno w krajach pozaeuropejskich, jak i w samej Europie. Ze strony badaczy i studentów historii i etnologii od dawna istnieje wzajemna fascynacja metodami stosowanymi przez reprezentantów drugiej strony, ale też wiele stereotypów i uprzedzeń. Możliwość wspólnego studiowania i prowadzenia badań z wykorzystaniem metod i doświadczeń obu nauk powinna przyczynić się do rozbicia owych stereotypów i umożliwić zdobycie interdyscyplinarnego warsztatu przy jednoczesnym zachowaniu rygorów naukowych charakterystycznych dla obu dyscyplin. Na koniec warto zauważyć, że byłby to pierwszy na UW program studiów historycznych i antropologicznych prowadzonych w całości w języku angielskim.

Studia magisterskie z zakresu historii globalnej prowadzone są dziś na wielu zachodnich uczelniach, głównie jednak w krajach anglosaskich i w Holandii. Na przykład autorzy programu *MA Global History* na Uniwersytecie Birmingham deklarują, że celem tych studiów jest „umieszczenie czegoś bardzo dużego pod mikroskopem”, obiecując studentom zdobycie umiejętności spoglądania na współczesny świat z większą pewnością i wyobraźnią. Studia te oferują wybór modułów tematycznych, poświęconych wybranym procesom (od upadku imperiów starożytnych po neoliberalną globalizację) i pojęciom (od religii po etniczność i rasę), uzupełnionych o moduły doskonalące warsztat badawczy i umiejętności pisania prac naukowych przez studentów (<https://www.birmingham.ac.uk/postgraduate/courses/taught/history/global-history.aspx?OpenSection=FeesAndFunding#CourseDetailsTab>). Uniwersytet w Lejdzie oferuje program *Colonial and Global History*, najbliższym zaś od Warszawy miastem oferującym 2-letni program studiów *MA Global History* jest Berlin, gdzie Freie Universität Berlin i Humboldt-Universität zu Berlin wspólnie prowadzą studia angielskojęzyczne, przeznaczone dla 30 studentów rocznie (https://www.global-history.de/Program_Flyer.pdf). Prężny i hojnie finansowany ośrodek badania historii globalnej powstał niedawno w Lipsku, na razie jednak nie oferuje studiów w tym zakresie. Duży potencjał w zakresie historycznych, etnologicznych i lingwistycznych badań nad światem pozaeuropejskim posiada Budapeszt (Eötvös Loránd University i Węgierska Akademia Nauk), jednak jak dotąd nie powstały tam studia z historii globalnej, a Uniwersytet Środkowoeuropejski (CEU), który najprędzej mógł zaoferować studia angielskojęzyczne w tym zakresie, został niedawno przeniesiony do Wiednia. Także w Moskwie, dysponującej silnym środowiskiem badaczy zatrudnionych w Instytucie Azji i Afryki MGU i w Instytucie Orientalistyki RAN, nauczanie dziejów krajów pozaeuropejskich prowadzone jest oddzielnie od nauczania historii Rosji i historii powszechnej (czytaj „europejskiej”), natomiast lepiej „zintegrowany globalnie” program nauczania w MGIMO skoncentrowany jest na czasach współczesnych.

W Polsce największy obok Warszawy potencjał posiada Kraków, gdzie oprócz tradycyjnie rozumianych studiów orientalistycznych, od 2010 r. na Wydziale Studiów Międzynarodowych i Politycznych UJ istnieje Instytut Bliskiego i Dalekiego Wschodu, a prowadzone tam Studia Azjatyckie zostały w 2016 r. uhonorowane wyróżnieniem „studiów z przyszłością” (https://orient.uj.edu.pl/en_GB/instytut/ibidw-studia-z-przyszloscia). Studia te, noszące charakter interdyscyplinarny, nawiązują jednak w założeniu swych twórców do modelu *area studies*, który rozwinął się w USA po II wojnie światowej, dziś jednak bywa

często kwestionowany jako zbyt zawężający perspektywę badawczą oraz ignorujący połączenia międzyregionalne. W Warszawie Studia Azjatyckie I stopnia, oferujące studentom bliższe poznanie współczesnej Azji Wschodniej prowadzi też SWPS

(<https://www.swps.pl/oferta/warszawa/studia-pierwszego-stopnia/studia-azjatyckie?dt=1616605124322>).

O oryginalności proponowanego przez nas programu studiów świadczy połączenie perspektyw historycznej i antropologicznej, jak również propozycja spojrzenia na historię globalną z perspektywy doświadczeń Europy Środkowo-Wschodniej, obszaru uwikłanego w wielopoziomowe relacje podporządkowania z racji peryferyjnego położenia wobec zachodniej części kontynentu. O ile bowiem większość programów historii globalnej istniejących dziś na uczelniach zachodnich wyrosła z *imperial history*, *colonial history*, oraz badań nad morską ekspansją Europejczyków, nasz program – nie pomijając wyżej wspomnianych wątków – proponuje uwzględnić też doświadczenie wschodniej części kontynentu, z jej łacińsko-greckim dziedzictwem, wielokulturową przeszłością i kontaktami z judaizmem i islamem, oraz silnie zintegrować z głównym nurtem badań z zakresu historii globalnej dzieje kontynentalnej Eurazji, obejmujące mongolsko-tureckie dziedzictwo Wielkiego Stepu, pamięć imperium rosyjskiego oraz czasów ZSRR i tzw. Bloku Wschodniego, zwanego do niedawna „Drugim Światem”. Ponadto w znacznie większym stopniu niż np. najbliższy nam geograficznie ośrodek berliński, sięgamy w swym programie studiów do okresu sprzed rewolucji industrialnej, oferując studentom braudelowską perspektywę długiego trwania.

3. Uzasadnienie utworzenia nowego kierunku studiów odnoszące się do potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego i studentów udokumentowane wynikami badań lub efektami przeprowadzonego rozeznania.

Podczas przygotowywania projektu koncepcji kształcenia odbyliśmy konsultacje nie tylko w kręgu historyków i antropologów zatrudnionych na UW, ale również z pracownikami i kierownikami innych instytucji (m.in. dyrektorem programowym Kolegium Europy Wschodniej mgr. Adamem Balcerem oraz dyrektorką Muzeum Azji i Pacyfiku dr Joanną Wasilewską), którzy wyrazili zainteresowanie projektem, zgłosili sugestie i poprawki, oraz wyrazili zainteresowanie współpracą w zakresie nauczania i praktyk, jak też zatrudnianiem przyszłych absolwentów tych studiów. Chęć bliskiej współpracy w zakresie prowadzenia nowych studiów zadeklarowali m.in. Jan Malicki, dyrektor Studium Europy Wschodniej UW, dr hab. Iwona Kurz, dyrektorka Instytutu Kultury Polskiej UW, dr Justyna Olko z Wydziału Artes Liberales oraz wielu pracowników Wydziału Orientalistyki, którzy zadeklarowali chęć prowadzenia zajęć zamówionych w ramach nowego kierunku jak również –po uzyskaniu zgody dziekana– prowadzenia tych zajęć w ramach pensum bądź przyjmowania studentów nowego kierunku na prowadzone już przez siebie zajęcia. Idea powołania nowego kierunku spotkała się z entuzjazmem i zainteresowaniem doktorantów i studentów seminariów i zajęć prowadzonych przez jego inicjatorów, co znalazło swój wyraz w licznych sugestiach i poprawkach wnoszonych w drodze korespondencji mailowej oraz rozmów. Ponadto Samorząd Studentów Wydziału Historii UW umieścił internetową ankietę na temat projektu, którą do 25 czerwca br. wypełnili 24 osoby – w większości studenci historii, ale też socjologii, prawa i MISH. Respondenci podkreślali „powiew świeżości bardzo potrzebny na Wydziale Historii”, zalety wynikające z połączenia w jednym programie zagadnień dotąd „rozsianych po kilku kierunkach”, interdyscyplinarność i wymiar międzynarodowy nowych studiów, znajdujący wyraz w możliwości kontaktu z zagranicznymi profesorami, jak też zróżnicowania doświadczeń i perspektyw samych studentów (by zacytować jedną z odpowiedzi z ankiet: „polsko-azjatycko-afrykańsko-łacińska mieszanka wybuchowa na

dydaktycznej dołączyłoby kolejnych 2 postdoków zatrudnionych w ramach programu IDUB, jak również 3 zagranicznych profesorów wizytujących, zatrudnionych na okresy 4-miesięczne w ramach tego samego działania. Chęć współpracy przy nowym kierunku studiów wyrazili też nauczyciele akademicy związani m.in. z wydziałami Orientalistycznym, Neofilologii, Polonistycznym i „Artes Liberales”, zainteresowani różnymi aspektami historii globalnej oraz historii i kultury wybranych obszarów pozaeuropejskich. Trwają rozmowy z pracownikami i odnośnymi władzami dziekańskimi, dotyczące konkretnych zasad prowadzenia zajęć na nowym kierunku przez pracowników tych wydziałów oraz/lub udziału studentów nowego kierunku w zajęciach prowadzonych w tych jednostkach, zarówno w okresie spodziewanego finansowania w ramach programu IDUB, jak też po jego zakończeniu (zob. m.in. list intencyjny podpisany 24 V 2021 r. przez władze wydziałów Historii i Polonistyki).

Oprócz zbiorów BUW, w tym dynamicznie rosnących zasobów elektronicznych, studenci nowego kierunku korzystaliby z Biblioteki Wydziału Historii, największej specjalistycznej biblioteki historycznej w Polsce, której zasób książek zagranicznych poświęconych historii globalnej i pozaeuropejskiej stale rośnie m.in. dzięki zakupom z grantów oraz Biblioteki Instytutu Etnologii i Antropologii Kulturowej, która posiada bardzo bogaty księgozbiór antropologiczny, szczególnie jeśli chodzi o prace anglojęzyczne i dotyczące obszarów pozaeuropejskich, wzbogacany zakupami z licznych grantów oraz poprzez kontakty zagraniczne. Wydział Historii dysponuje wystarczającą liczbą sal dydaktycznych, wyposażonych w sprzęt komputerowy, rzutniki i tablice multimedialne, a także salą komputerową i salą projekcyjną, umożliwiającymi prowadzenie warsztatów i spotkań również w trybie zdalnym. Pracownicy sekretariatu władają językiem angielskim w stopniu umożliwiającym obsługę studentów i wykładowców nieznających języka polskiego. Mając nadzieję na zakończenie pandemii do jesieni roku 2022, planujemy by studia odbywały się w trybie stacjonarnym. Spotkania z udziałem zagranicznych ekspertów mogłyby jednak odbywać się w trybie hybrydowym z zastosowaniem platform Google Meet lub Zoom. Przewidujemy też możliwość zdalnego prowadzenia unikatowych zajęć o szczególnej wartości dla studentów w przypadkach, gdyby wykładowcy nie byli ich w stanie prowadzić w trybie stacjonarnym. Kursy takie łączyłyby formy nauczania synchronicznego i asynchronicznego z wykorzystaniem platformy Kampus.